

NUMMER 5 - OKTOBER 2017

Nyhetsbrev for medlemmene

Innhold

S1: Forbundslederen har ordet.

S3:
Nytt fra sekretæren:
-Landsstyremøte i PF
-SAKO konferansen

S4:
Kommende møter i
SVP

Forbundsleder Kjell Levik

Det er blitt høst og det meldes om snø og skiføre samt vanskelige kjøreforhold i høyereliggende strøk. Det hører jo høsten til. Men ellers er jo det voldsomme regnet som nå flere ganger har rammet Sørlandet vært mye omtalt med ødelagte kjellere

og også hele hus, samt stengte veger. Og det ser ikke ut til at det vil stoppe. Jeg har noen bekjente som ikke har noen tru på at vi har klimaendringer. Jeg vet ikke om de har forandret mening etter det som nå har skjedd.

Jeg må fortelle om en hyggelig opplevelse som kona og jeg nettopp har hatt. Vi har vært på cruise i Kroatia i Egeerhavet i 8 dager. Vi startet fra Split og seilte ned til Dubrovnik og tilbake igjen til Split på båten Cicero. Vi var bare norske pensjonister om bord i alt 23 stykker. Vi hadde et utrolig flott vær, 24 grader i luften og 22 grader i sjøen. Hver dag klokken 11.00 stoppet båten i to timer så vi fikk tatt en dukkert. Vi hadde en russisk guide fra St Petersburg og som snakket godt norsk. Han var meget godt orientert om det vi kunne se og oppleve samt at han også fortalte historier fra dagliglivet i Russland, til dels meget morsomme og alltid med en snert av ironi. Hver morgen hadde han morgengymnastikk med oss på dekket før frokost. Det var første gang jeg var i Kroatia, men det var en opplevelse som jeg absolutt vil anbefale for de som ikke har vært der.

Nå er Stortingsvalget en tilbakelagt historie og Erna fikk lov til å fortsette. Det hadde vel med det å gjøre at folk flest var fornøyd med tingenes tilstand. Jeg må tilstå at jeg gikk litt lei av valgkampen på slutten. Å høre de samme personene gjenta de samme tingene gang på gang, ble litt for mye synes jeg. Dessuten også at de er så kritiske til hverandre. Å høre at de sier noe positivt til hverandre var ikke noe som jeg kunne merke.

Det er klart at situasjonen for regjeringen kan se litt mer usikker ut nå enn i den tilbakelagte fireårsperioden. De to samarbeidspartiene regjeringen har hatt, nemlig Venstre og Kristelig Folkeparti, har nå signalisert at de ikke vil binde seg til å støtte regjeringen i alt. Det gjelder vel spesielt Kristelig Folkeparti.

Statsbudsjettet er lagt fram. Det ser ikke ut som det blir de store endringer i de saker som opptar oss. Trygdeoppgjøret ser ut til å fortsette slik som det har gjort med en underregulering av løpende pensjon slik at vi ikke følger prisveksten. Det ser heller ikke ut til at vi får

forhandlingsrett. Et krafttak for de som har minst er heller ikke med. I 2017 ble det det gitt et tillegg til disse, men det er ikke nevnt i neste års budsjett. Krav om enerom på sykehjem og at vi eldre skal kunne få rimeligere tannhelsebehandling med egenandel er ikke nevnt. Det eneste som vil berøre oss, men ikke bare oss, er at alle får 1 % reduksjon i inntektsskatt. Men for de som har liten inntekt fra før blir vel ikke dette den store økningen i økonomien. Det som Pensjonistforbundet har kjørt så hardt på i den siste tiden, nemlig dette med å få «slippen» tilbake er ikke nevnt.

Nå skal jo de forskjellige komitéene i Stortinget behandle forslaget og er åpen for å møte interesseorganisasjoner. Pensjonistforbundet kommer til å kjøre knallhardt på å stille opp på disse møtene for å presentere våre fanesaker.

Men det er en annen sak som opptar oss enda mere enn Statsbudsjettet og det i aller høyeste grad. Stortinget vedtok regionreformen 8. juni 2017. Reformen legger opp til at det i 2020 er 11 fylker i stedet for 19 som i dag. Vedtaket går blant annet ut på at deler av regional vegadministrasjon blir overført fra Statens vegvesen til fylkeskommunene. Det vil si at det er vedtatt å avvikle ordningen med en sams vegadministrasjon for riksveger og fylkesveger. Så langt har ikke Statens vegvesen fått noe oppdrag fra Samferdselsdepartementet om hva etaten skal bidra med i arbeidet med å gjennomføre regionreformen. Men for å forberede dette arbeidet er det allerede etablert en gruppe i vegvesenet med en deltaker fra hver region. Torbjørn Naimak er satt til å lede arbeidet.

Dette har skapt mye uro i Statens vegvesen. Hva vil skje framover med min arbeidsplass? Hvis hvert fylke skal ha sin egen vegadministrasjon, hvem blir så overført til fylket? Hva vil skje med fagmiljøene? Kan det som tidligere var et samlet miljø splittes opp og fordeles ut til fylkene? Hva vil det bety for den faglige utviklingen? Det er viktig og nyttig å ha en felles praksis på mange av våre fagmiljøer. Det er også på flere områder der kompetansen innehas av et begrenset antall medarbeidere. Skal en kunne søke på stillinger i vegadministrasjonen i fylket? Hva med økonomiske betingelser for eksempel lønn? Vegvesenet mistet jo mange dyktige medarbeidere da Nye Veger ble etablert. De kunne tilby langt høyere lønn enn det vegvesenet ga.

For vår organisasjon, Statens vegvesens pensjonistforbund vil dette også kunne få betydning. Dersom det blir slik som enkelte har hevdet at Statens vegvesen blir sterkt redusert i antall ansatte, vil vår medlemsbase også bli sterkt redusert. Det samme skjedde jo også i 2004 da vår vegarbeidsdrift ble overført til Mesta. Da fikk vi en overgangsordning slik at de som ønsket det kunne bli medlemmer hos oss. Den ordningen gjaldt til 2008.

Det er spennende det som skjer framover i denne saken. I siste nummer av Våre Veger var hele forsiden preget av dette som nå skjer og overskriften var:

Statens vegvesen rives i filler.

Vi skal holde dere orientert om utviklingen.

NESTE
LANDS-
MØTE
30/5-
31-5
2018

Det har vært en del møter i det siste i blant annet i SAKO og også i Landsstyret i Pensjonistforbundet og som jeg ikke hadde anledning å møte på. Men Erik møtte fra oss og vil gjøre rede for det som skjedde.

Kjell Levik

NYTT FRA SEKRETÆREN – ERIK NORSTRØM

Landsstyremøte i PF og SAKO-konferanse

Den 17. oktober var det ekstraordinært landsstyremøte i Pensjonistforbundet. Det var en hovedsak på programmet. Organisasjon, Aktivitet og Økonomi. Det ble presentert et omfattende dokument om dette temaet, der diskusjonen rundt forslag til kontingentstruktur og nivå for perioden 2019-2021 i Pensjonistforbundet ble sentralt.

Mye av innholdet i diskusjonen gikk på forslaget om at det skulle innføres en lik kontingent i hele organisasjonen der dette var bygget opp med en lokal del, en fylkesdel, og en sentral del, der den lokale eløesn skulle være lik for alle lokallagene. Dette var det stor uenighet om.

Fos oss som kollektive organisasjoner innebærer forslaget at vi bare, som før bare skal betale den sentrale delen, men at den nå skal være den samme som alle medlemmer skal betale. De kollektive har til nå hatt en redusert sats i forhold til andre medlemmer.

I tillegg innebærer forslaget en betydelig kontingentøkning i treårsperioden fram mot 2021.

Jeg uttrykte i mitt innlegg at vi var meget bekymret for denne sterke økningen, og at vårt landsmøte til våren måtte avgjøre om vi på PFs landsmøte om vi kom til å stemme mot dette, og hvilke konsekvenser en slik økning på bortimot 130% ville få for oss.

I forkant av dette møtet hadde jeg bedt om en samtale med vegdirektøren for å høre hva han mente om dette.

Hans holdning var at han ikke ville si noe midt inne i vår avtaleperiode, men at vi fikk diskutere dette ved revisjonen av Retningslinjene for tilskudd til pensjonistene, som skal gjelde fra 2019.

Dette arbeidet har vi derfor bedt vår kontaktperson om å starte snarest og at vi må bli ferdig før vårt Landsmøte til våren.

Så til SAKO-konferansen.

SAKO = samarbeidskomiteen for offentlige pensjonister der Pensjonistforbundet er sekretariat.

Den ble holdt i forlengelsen av PFs Landsstyremøte slik at de også var tilstede sammen med vår nestleder Ragnhild Natland.

Generalsekretæren, Harald Norman, gikk gjennom det nylig fremlagte Statsbudsjette for 2018, og hvilken betydning de ulike punktene hadde for pensjonistene.

Her var det også flere andre saker oppe. Blant dem var krav til Statsbudsjettet for 2019.

Vi i SVP hadde tidligere sendt inn de krav som vi var enige om i vårt foirbundsstyre som i hovedsak gikk på å fortsette kravene som ble levert for 2018 budsjettet og som ikke var innfridd der. (Våre krav ble fremmet for 2018 budsjettet ble lagt fram 12/10.)

Vi mener at det som er viktig for våre medlemmer er at kommunen får en økonomi som gjør at de som trenger velferdstekniske hjelpemidler for å kunne bo lengst mulig hjemme, får det, og at det også må bli mulighet for enerom når vi kommer på sykehjem. I dag øker antall dobbeltrom fordi kommunen er rabatt for å legge to ukjente eller kjent på samme rom.

I tillegg la vi inn et punkt om den kulturelle spaserstokken og minstepensjonistene ble også nevnt. I mitt innlegg la jeg dette fram og begrunnet det med at våre medlemmer stort sett har en brukbar pensjon, og at vi derfor må se på ulike støtteordninger når vi får behov for det.

Et annet punkt under konferansens andre dag var en innledning av 1. Nestleder i LO, Peggy Hessen Følsvik om hvordan de blant annet så på de eldres situasjon og PFs muligheter for å kunne få forhandlingsrett osv.

De støttet ikke forhandlingsrett, men en reell drøftingsrett på trygdebudsjettet der resultatet av drøftinger ble oversendt Stortinget for endelig beslutning. I dag besluttes alt i Departementet.

Hun snakket videre om verving og organisasjonsbygging og hvordan LO så på PFs krav om å bli representert i det tekniske beregningsutvalget som legger fram grunnlaget for beregning av pris og lønnsvekst, og dermed også blant annet pensjonens utvikling. Dette støttet de ikke.

De ble også overraskelse i salen da hun sa at PFs krav om mer til mintepensjonistene kunne de ikke gå med på å støtte. Hele pensjonsreformen var for kompleks til at en burde gjøre noe som rokket ved den modellen som brukes ved å gi noe til enkelte grupper.

Av andre saker som var oppe var ønsket om revisjon av samarbeidsavtalen for SAKO, en felles brosjyre som forteller om SAKO.

Videre var det tid for hver organisasjon til å si kort om sitt arbeid osv.

Jeg tok blant annet opp det som skjer med Statens vegvesen og en ny organisering som er på trappene, som Kjell har omtalt over.

Politiets pensjonistforbund var bedt spesielt om å si hvordan de nå arbeidet. Her var det flere interessante punkter. De var i forhandlinger med politiets fagforeninger og hadde fått i land en avtale om at medlemmer som går over i pensjon automatisk innmeldes i politipensjonistene.

Et annet punkt de var opptatt av var de som ikke stilte på møtene. Mange av deres medlemmer og tidligere kolleger slet med tanker om flere av de vanskelige situasjonene de hadde sett og opplevd. For å få disse ut av ensomhet hadde hvert styremedlem fått en liste som de skulle holde kontakt med for å prøve å få de med i det sosiale livet. Dette gjaldt også ikke medlemmer såvidt jeg forsto.

Kommende møter i Forbundsstyret.

7/12 – 2017

18/1 – 2018

5/4 - 2018

Har foreningene saker de ønsker tatt opp må jeg ha disse senest 3 uker før.

Hilsen Erik